

Σημ.—Όταν γείνη ἀνάγκη πλειοτέρας ἀναβάσεως, ἢ καταβάσεως, ἐκτείνομεν τὴν κλίμακα πρὸς τὰ ἄνω (ὀξύ), ἢ πρὸς τὰ κάτω (βαρύ), ὡς εἶνε διὰ στιγμῶν ἐσχηματισμένη (δὲς διαπασῶν).

Γυμνάσματα. Ἐπὶ τῆς κλίμακας ἂς ἐκγυμνασθῶσιν οἱ μαθηταὶ ψάλλοντες αὐτήν,

α') Ἐν συνεχεῖ (*) ἀναβάσει καὶ καταβάσει τριῶν φθόγγων ἀπὸ τῆς βάσεως **Πα·** ὡς **Πα—Βου, Γα, Δι—Δι—Γα, Βου, Πα·** ἢ **Πα, Βου, Γα, Δι, Γα, Βου, Πα.**

β') Ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει καὶ καταβάσει τεσσάρων φθόγγων ὡς **Πα—Βου, Γα, Δι, Κε—Κε—Δι, Γα, Βου, Πα·** ἢ **Πα, Βου, Γα, Δι, Κε, Δι, Γα, Βου, Πα.**

γ') Ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει καὶ καταβάσει ὅλων τῶν φθόγγων τῆς πρωτοτύπου κλίμακος· ὡς **Πα, Βου, Γα, Δι, Κε, Ζω, Νη, Πά—Πά, Νη, Ζω, Κε, Δι, Γα, Βου, Πα.**

δ') Ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει δύο φθόγγων ἀπὸ τῆς βάσεως καὶ καταβάσει ενός· ὡς **Πα—Βου, Γα—Βου, Γα, Δι—Γα, Δι, Κε—Δι, Κε, Ζω—Κε, Ζω, Νη—Ζω, Νη, Πα.**

(*) *Συνεχῆς* λέγεται ἡ ἀνάβασις, ἢ ἡ κατάβασις ὅταν οἱ φθόγγοι διαδέχωνται ἀλλήλους ἐν τῇ κλίμακῃ, χωρὶς τις ἐξ αὐτῶν νὰ παραλείπῃται. Τοῦναντίον δέ, ἔταν ἐν τῷ μεταξὺ εἶς, ἢ πολλοὶ φθόγγοι παραλείπωνται, τότε ἡ ἀνάβασις, ἢ ἡ κατάβασις λέγεται ὑπερβατή· ὡς **Πα, Γα, Ζω, Πα, ἢ Πα, Κε, Γα, Πα.**

καὶ τὰνάπαλιν,

Ἐν συνεχεῖ κατα-
βάσει δύο φθόγγων
καὶ ἀναβάσει ἑνός·
ὡς Πά, Νη, Ζω—
Νη, Ζω, Κε—Ζω,
Κε, Δι—Κε, Δι,
Γα—Δι, Γα, Βου
—Γα, Βου, Πα.

ε) Ἐν συνεχεῖ ἀνα-
βάσει τριῶν φθόγ-
γων ἀπὸ τῆς βάσεως
καὶ καταβάσει δύο·
ὡς Πα—Βου, Γα,
Δι—Γα, Βου—Γα,
Δι, Κε—Δι, Γα—
Δι, Κε, Ζω—Κε,
Δι—Κε, Ζω, Νη
—Ζω, Κε—Ζω,
Νη, Πά.

καὶ τὰνάπαλιν,

Ἐν συνεχεῖ κατα-
βάσει τριῶν φθόγ-
γων καὶ ἀναβάσει
δύο· ὡς Πά, - - Νη,
Ζω, Κε—Ζω, Νη—
Ζω, Κε, Δι—Κε,
Ζω—Κε, Δι, Γα
—Δι, Κε—Δι, Γα,
Βου—Γα, Δι—Γα,
Βου, Πα.

Πρωτότυπος

Διατονικὴ κλίμαξ

12	Δι
8	Γα
10	Βου
12	Πα
8	Νη
10	Ζω
12	Κε
12	Δι
8	Γα
10	Βου
12	Πα
12	Νη
8	Ζω
10	Κε
12	Δι

Φθόγγοι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ποσοτικοὶ χαρακτῆρες.

§ 4. Πρὸς ἀπαρτισμὸν πάσης ἐκκλησιαστικῆς μελωδίας μεταχειριζόμεθα συμβολικά τινα σημεῖα, ἅτινα **χαρακτῆρας** ποσοτικούς ὀνομάζομεν, ὡς δηλοῦντας τὸ ποσὸν τῆς ισότητος, ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως τῆς φωνῆς. Εἶνε δὲ οὗτοι δέκα, οἱ ἐξῆς·

—	ἴσον
—	ὀλίγον
↪	πετασθῆ
⋈	κεντήματα
⋈	κέντημα
↗	ὑψηλὴ
↖	ἀπόστροφος
↘	ὑπορροή
↪	ἐλαφρὸν
↙	χαμηλὴ

δικαιρούμενοι εἰς τρεῖς τάξεις· α') εἰς τὸ ἴσον (—), δηλοῦν τὴν ισότητα, β') εἰς ἀνιόντας, ἥτοι χαρα-

κτῆρας δηλοῦντας τὴν ἀνάβασιν τῆς φωνῆς (—, ∪, ∩, ∪, ∩) καὶ γ) εἰς κατιόντας, ἡ χαρκκτῆρας δηλοῦντας τὴν κατάβασιν (∩, ∪, ∩, ∪).

§ 5. Ἡ δύναμις ἐνὸς ἐκάστου τῶν ποσοτικῶν χαρκκτῆρων εἶνε διάφορος.

1. Τὸ ἴσον (—) δηλοῖ τὴν ἰσότητα, οὔτε δηλ. ἀνάβασιν οὔτε κατάβασιν, ἀλλ' ἐπανάληψιν τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρκκτῆρος.

2. Τὸ ὀλίγον (—) δηλοῖ τὴν ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρκκτῆρος.

3. Ἡ πεταστὴ (∩) δηλοῖ καὶ αὕτη ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρκκτῆρος, ἀλλὰ μετὰ πτήσεώς τινος τῆς φωνῆς.

4. Τὰ κεντῦματα (∩) δηλοῦσιν ἐλαφρῶς πως τὴν ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῶν χαρκκτῆρος.

5. Τὸ κέντυμα (∩), ὅπερ ἀπλοῦν οὐδέποτε τίθεται, ἀλλὰ πάντοτε ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀλίγου ἢ τῆς πεταστῆς, δηλοῖ τὴν ἀνάβασιν δύο διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρκκτῆρος ὑπερβατικῶς, παρατιτωπιωμένου τοῦ ἐν τῷ μεταξύ ἐνὸς φθόγγου.

6. Ἡ ὑψηλὴ (∩) καὶ αὕτη ἀπλῶς οὐδέποτε τίθεται, ἀλλὰ πάντοτε ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀλίγου, ἢ τῆς πεταστῆς· δηλοῖ δὲ τὴν ἀνάβασιν τεσσάρων διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρκκτῆρος.

ὑπερβατῶς, παρασιωπωμένων τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τριῶν φθόγγων.

7. 'Η ἀπόστροφος (↵) δηλοῖ κατάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρακτῆρος.

8. 'Η ὑπορθοή (♣) δηλοῖ κατάβασιν δύο διαστημάτων ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρακτῆρος συνεχῶς, φθεγγομένων ἀμφοτέρων.

9. Τὸ ἐλαφρόν (↶) δηλοῖ καὶ τοῦτο κατάβασιν δύο διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος, ἀλλ' ὑπερβατῶς, παρασιωπωμένου τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐνὸς φθόγγου. Ἐν συνθέσει δὲ μετὰ τῆς ἀποστροφος ↵↶ (βλ. π. § 8) δηλοῖ κατάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τῆς ἀποστροφος.

10. 'Η χαμηλὴ (↷) δὲ τέλος δηλοῖ κατάβασιν τεσσάρων διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρακτῆρος, ὑπερβατῶς, παρασιωπωμένων τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τριῶν φθόγγων.

Ἑρωτήσεις.— Τίνες τῶν χαρακτήρων δηλοῦσι τὴν ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος καὶ τίς ἡ διαφορὰ ἐν τῇ ἀνάσει; — Τίνες τῶν χαρακτήρων δηλοῦσι τὴν ὑπερβατὴν ἀνάβασιν καὶ πῶς τίθενται; — Τίνες χαρακτῆρες δηλοῦσι τὴν συνεχῆ κατάβασιν; — Τίνες τὴν ὑπερβατὴν κατάβασιν; — Τίς ἡ διαφορὰ μεταξὺ ♣ καὶ ↶ ἐν τῇ καταβάσει; — Τίς ὁ πρὸ τοῦ Δι καὶ μετ' αὐτὸν φθόγγος; — Τίς ὁ πρὸ τοῦ Ζω καὶ μετ' αὐτὸν φθόγγος;

Γύμνασμα 2.

7 π η α β γ δ ϵ ζ η θ

η α β γ δ ϵ ζ η θ α

α β γ δ ϵ ζ η θ α β

β γ δ ϵ ζ η θ α β γ

γ δ ϵ ζ η θ α β γ δ

δ ϵ ζ η θ α β γ δ ϵ

ϵ ζ η θ α β γ δ ϵ ζ

ζ η θ α β γ δ ϵ ζ η

η θ α β γ δ ϵ ζ η θ

θ α β γ δ ϵ ζ η θ α

Γύμνασμα 3.

2 π η α β γ δ ϵ ζ η θ

η α β γ δ ϵ ζ η θ α

α β γ δ ϵ ζ η θ α β

β γ δ ϵ ζ η θ α β γ

γ δ ϵ ζ η θ α β γ δ

δ ϵ ζ η θ α β γ δ ϵ

ϵ ζ η θ α β γ δ ϵ ζ

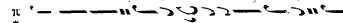

ζ η θ α β γ δ ϵ ζ η

η θ α β γ δ ϵ ζ η θ

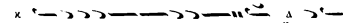

θ α β γ δ ϵ ζ η θ α

 Ηα Νη Ζω Κε Δι Γα Δι Κε Δι Γα Βου Πα

 Βου Γα Δι Γα Βου Πα Νη Πα Βου Γα

 Βου Πα Νη Ζω Νη Πα α π
9

Γύμνασμα 4.

π
9

π
9

Γύμνασμα 5.

κ
9

π
9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Σύνθεσις τῶν ποσοτικῶν χαρακτήρων.

§ 6. Ἰνκ διαφοροτρόπως ποικίλωμεν ἐν τῇ ἀναβάσει καὶ καταβάσει τῶν φθόγγων μελωδῆμά τι, μεταχειριζόμεθα τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας ἐν συνθέσει μετ' ἀλλήλων.

§ 7. Γίνεται δὲ ἡ σύνθεσις κατὰ τρεῖς τρόπους·

α') Ἐν παραθέσει (σύνθεσις παραθετική), καθ' ἣν δύο χαρακτῆρων συντιθεμένων οἱ φθόγγοι ἐκφωνοῦνται ὁ μὲν μετὰ τὸν δέ· ὡς $\underline{\text{u}}$, $\underline{\text{u}}$.

β') Ἐν παραπληρώσει (σύνθεσις παραπληρωματική), καθ' ἣν χαρακτήρ τις (— , ἢ C) ὑποτασσόμενος εἰς τοὺς ἐρ' ἐαυτοῦ χαρακτῆρας ἀπόλλυσι τὴν ποσότητα αὐτοῦ· ὡς — , S , $\text{—}''$, — , — , — , S , — , S , — κτλ.

Σημ.—Ἡ πεταστὴ φυλάττει καὶ μετὰ τὴν ὑποταγὴν τὴν πτητικὴν αὐτῆς ιδιότητα.

γ') Ἐν ἐνεργείᾳ (σύνθεσις ἐνεργητική), καθ' ἣν δύο ἢ τριῶν χαρακτῆρων συντιθεμένων, εἰς καὶ μόνος φθόγγος παράγεται (ἐνεργεῖται), ἐπιπροστιθεμένης τῆς ποσότητος τοῦ ἐνός ἢ τῶν δύο ἐπὶ τοῦ ἐτέρου· ὡς S , — , S , — , S , — κτλ.

§ 8. Σύνθεσις λογίζεται καὶ τὸ συνεχὲς ἐλαφρόν

αὐτῇ, ἐν ᾧ ἡ ποσότης ἐνὸς γθόγγου παραλείπεται, αἰεὶ ᾗτο S (βλπ. § 20).

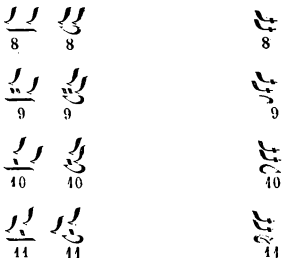
§ 9. Ὑπὸ ἄλλην ἐποψιν θεωρουμένη ἡ σύνθεσις δύναται νὰ ὀνομασθῇ 1) σύνθεσις ἐν ἰσότητι καὶ συνεχεῖ ἀναβάσει καὶ καταβάσει $\text{—}, \text{S}, \text{—}, | \text{—}$

0 0 0 1 1

$\text{—}, \text{—}, \text{—}, \text{—}, \text{—}$ καὶ 2) σύνθε-
1 2 2 1, 1 2, 1 2, 1

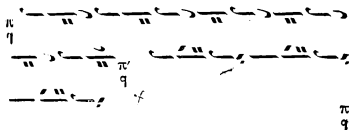
σι, ἐν ὑπερβατῇ ἀναβάσει καὶ καταβάσει ὥς

—	—	—	—
2	2	2	2
—	—	—	—
3	3		3
—	—	—	—
4	4		4
—	—	—	—
5	5		5
—	—	—	—
6	6		6
—	—	—	—
7	7		7

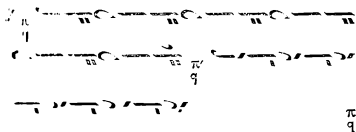

Ἑρωτήσεις.—1) **Ἐν ἀναβάσει** τίς ὁ α' (γ', ε', ζ') ἀπὸ τοῦ Πα φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ β' (γ', ς', η', ι') ἀπὸ τοῦ Νη φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ δ' (η', θ', ια') ἀπὸ τοῦ Βου φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—2) **Ἐν καταβάσει** τίς ὁ β' (γ', ε', η') ἀπὸ τοῦ Δι φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ α' (γ', δ', ς', ζ') ἀπὸ τοῦ Κε φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ β' (ε', ζ', θ') ἀπὸ τοῦ Πα φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίνες τῶν ἀνωτέρω συνθέσεων εἶνε παραθετικά;—Τίνες παραπληρωματικά;—Τίνες ἐνεργητικά;—Γράψατε τὰς παραπληρωματικὰς συνθέσεις.

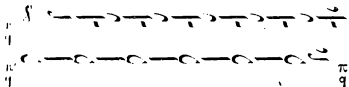
Γύμνασιον 6.

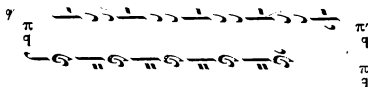
Γύμνασιον 7.

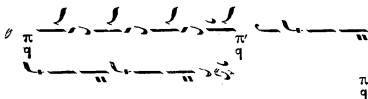
Γύμνασιον 8.

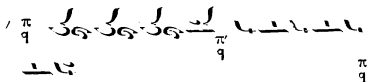
Γύμνασμα 9.

Γύμνασμα 10.

Γύμνασμα 11.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Δ'.

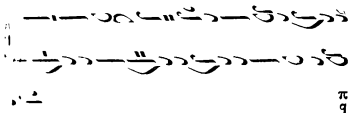
Τόνοι.

§ 10. Ὁ τονισμὸς ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ψαλμωδίᾳ ἐνεργεῖται ποικιλοτρόπως. Ἰδιαιτέρως ὁμοῦς ὑπάρχουσι δύο σημεῖα, ἅτινα ἐκτελοῦσι πιστότατα ὅ,τι καὶ ἐν τῇ Γραμματικῇ τῆς γλώτσης ἐκτελεῖται διὰ τῶν τόνων.

Εἶναι δὲ ταῦτα ἡ ὀξεῖα \sim καὶ ἡ βαρεῖα \backslash .

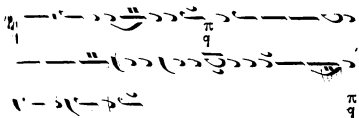
§ 11. Καὶ τὴν μὲν ὀξεῖαν μόνον τὸ ἴσον καὶ οἱ ἀνιόντες χαρακτῆρες, πλὴν τῶν κεντημάτων, δέχονται, οἱ δὲ κατιόντες μόνον ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀλίγου. Ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε κατιῶν χαρακτῆρ μετὰ τὸν τὴν ὀξεῖαν φέροντα χαρακτῆρα.

Γύμνασμα 12.

§ 12. Τὴν δὲ βαρεῖαν δέχονται πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες, πλὴν τῶν κεντημάτων, τῆς ὑπερροῆς καὶ τῆς μῆ (οὕτω \sim) μετ' ἀντικενώματος (βλπ. Γόμιν. 30) κειμένης πεταστῆς.

Γύμνασμα 13.

Σημ. Τόπον ὀξείας ἐπέχει καὶ ἡ μετὰ τοῦ Ἰσου σύνθεσις τοῦ ὀλίγου (\equiv) ἀπαιτοῦντος μεθ' ἑαυτοῦ ἰσότητη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Χρονικά.

§ 13. Χρόνος λέγεται ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μελωδίᾳ ἡ τακτικὴ ἐν τῇ ἐκφορᾷ τῶν φθόγγων ἀνεβίβασις (ῥοῖς) καὶ καταβίβασις (θέσις) τῆς χειρὸς ἐπὶ τινος ἀντικειμένου (συνήθως ἐπὶ τοῦ γόνατος). (*)

§ 14. Πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες οἱ ἑνα φθόγγον ἐκφέροντες, ἔχουσιν ἀνά μιάν χρονικὴν ἡροῦσιν (ἐκτος τῆς ὑπορροῆς ἐχούσης δύο). Ἀλλ' ἐπειδὴ πολυλάρχαι ἐν τῇ μελωδίᾳ γίνεται ἀνάγκη πλειοτέρας παρατάσεως ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φθόγγου, μεταχειρίζομεθα τὰ χρονικά λεγόμενα σημεῖα. Εἶνε δὲ ταῦτα τέσσαρα· τὸ κλάσμα $\frac{1}{2}$, ἡ ἀπλῆ $\frac{1}{4}$, ἡ διπλῆ $\frac{1}{8}$ καὶ ἡ τριπλῆ $\frac{1}{16}$...

§ 15. Καὶ τὸ μὲν κλάσμα τιθέμενον εἰς πάντα τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας, πλὴν τῶν κεντημάτων καὶ τῆς ὑπορροῆς, δηλοῖ τὴν κατὰ ἕνα εἰσέτι χρόνον καὶ

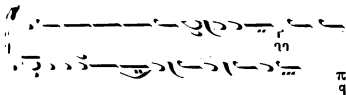
(*) Ἐκ τῶν χρόνων κατὰ τινὰ τάξιν ἐπανερχομένων ἀποτελεῖται ὁ ρυθμός. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὡς ἀλύτου εἰσέτι διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μελωδίας ἀποφεύγομεν νὰ πραγματευθῶμεν.

μετ' αὐτὴν διὰ τριβὴν εἰς τὸν φθόγγον τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος.

§ 16. Ἡ δὲ ἀπλῇ τιθεμένη ὑπὸ τὴν ἀπόστροφον καὶ τὴν ὑπορροήν, καὶ μετ' ἀντικενώματος (βλπ. § 34) ὑπὸ παντὸς ἐν γένει τοῦς ποσοτικούς χαρακτῆρας, δηλοῖ καὶ αὕτη τὴν κατὰ ἕνα εἰσέτι χρόνον διὰ τριβὴν εἰς τὸν φθόγγον τοῦ φέροντος αὐτὴν χαρακτῆρος.

§ 17. Ἡ δὲ διπλῇ καὶ ἡ τριπλῇ τιθέμεναι ὑπ' ὅλους τοῦς ποσοτικούς χαρακτῆρας, πλὴν τῆς πεταστῆς καὶ τῶν κεντημάτων, δηλοῦσι τὴν κατὰ δύο, ἢ τρεῖς εἰσέτι χρόνους ἡρεμον διὰ τριβὴν εἰς τὸν φθόγγον τοῦ φέροντος αὐτὴν χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 14.

Σημ. Ὑπὸ τὴν ὑπορροήν τιθέμεναι ἡ ἀπλῇ, διπλῇ καὶ τριπλῇ ἐννοοῦνται διὰ τὸν δεῦτερον αὐτῆς φθόγγον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

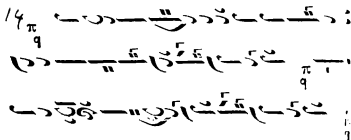
Ἀχρονα.

§ 18. Ἀχρονα ὀνομάζομεν τρία τινὰ σημεῖα, ἀτινα τιθέμενα εἰς τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας, ἀπλῶς ἢ ἐν συνθέσει εὐρισκομένους, ἀφαιροῦσι τὴν ἀνέγκουσιν αὐτοῖς χρονικὴν κροῦσιν (θέσιν), ἐκφέροντα τὸν φθόγγον αὐτῶν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου. Εἶνε δὲ ταῦτα· τὸ γοργόν γ, τὸ δίγοργον γ', τὸ τριγόργον γ''.

α') Τὸ γοργόν.

§ 19. Τὸ γοργόν δέχονται, πλὴν τῆς πεταστῆς, πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες. Ἀπαιτεῖ δὲ τοῦτο τὴν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 15.

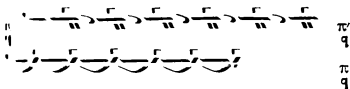

§ 20. Ἐν τῇ συνθέσει τῶν κεντημάτων μετὰ τοῦ

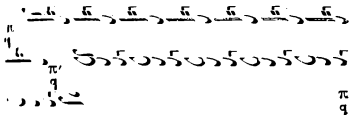
Ἀλίου ($\frac{\Gamma}{\text{||}} \frac{\Xi}{\text{||}}$) εύρισκόμενον τὸ γοργὸν ἐννοεῖται
 ὡς τὰ κεντήματα, ὧν ὁ φθόγγος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συν-
 θέσει ἐκρέεται πρὸ τοῦ φθόγγου τοῦ ὀλίγου, ἐν δὲ τῇ
 δευτέρᾳ ($\frac{\Xi}{\text{||}}$) μετὰ τὸν τοῦ ὀλίγου.

|| 21. Τὸ γοργὸν τιθέμενον ἐπὶ τῆς ὑπερροῆς ἐννοεῖ-
 ται διὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς φθόγγον. Ἐξυπονεῖται δὲ
 πάντοτε καὶ εἰς τὸν πρῶτον φθόγγον τοῦ συνεχοῦς
 ἀλφειοῦ. $\text{>C} (= \text{>C})$.

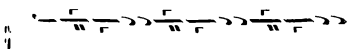
Γύμνασμα 16.

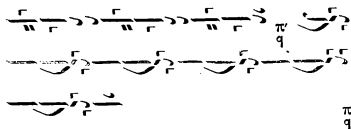

Γύμνασμα 17.

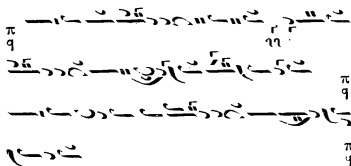

Γύμνασμα 18.

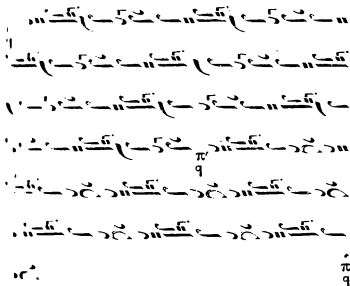

Γύμνασμα 19.

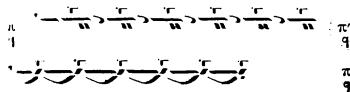
§ 22. Εἰς τὸ γοργὸν τίθεται ἐνίοτε καὶ ἡ ἀπλὴ οὖτω r^{\cdot} καὶ σπανιώτατα οὖτω r^{\cdot} . Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἐν τῇ κατὰ τὴν ἄρσιν ἐκφορᾷ τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος τὸ γοργὸν χαρακτῆρος κολλᾷ ἐπ' αὐτοῦ ἡ φωνή, οἶονεὶ μὴ θέλουσα νὰ ἐκφέρῃ τὸν φθόγον τοῦ ἐπομένου χαρακτῆρος, εἰς ὃν μεταβαίνει, χωρὶς ν' ἀλλοιωθῇ ὁ χρόνος.

Γύμνασμα 20.

23. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει (· Γ) ἀναχαί-
νει πῶς τὴν εἰς τὴν ἄρσιν ἐκπορὰν τοῦ φθόγγου τοῦ
μερότος· τὸ γοργὸν χαρακτηῖται, χωρὶς ν' ἀλλοιωθῇ
τὸ μέτρον.

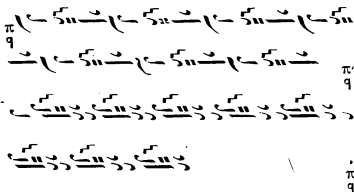
Γύμνασμα 21.

β') Τὸ δίγοργον.

§ 24. Τὸ δίγοργον ♩ δέχονται, πλὴν τῆς πετ-
στῆς, πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες. Ἀπαιτεῖ δὲ
τοῦτο τὴν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου ἐκφορὰν οὐ
μόνον τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος, ἀλλὰ
καὶ ἑτέρου μετ' αὐτόν.

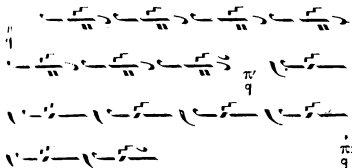
Γύμνασμα 22.

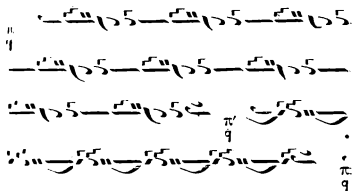
§ 25. Ἐπὶ τῆς ὑποροῆς τιθέμενον τὸ δίγοργον (♩)
ἐννοεῖται δι' ἀμφοτέρους αὐτῆς τοὺς φθόγγους.

§ 26. Ἐν τῇ συνθέσει τῶν κεντημάτων μετὰ τοῦ
ὀλίγου εὐρισκόμενον τὸ δίγοργον (♩ ♩ ♩), κα-
τὰ μὲν τὰς δύο πρώτας συνθέσεις ἐννοεῖται δι' ἀμφοτέρους
αὐτῶν τοὺς φθόγγους, κατὰ δὲ τὴν τρίτην διὰ τὸν φθόγ-
γον τῶν κεντημάτων καὶ ἑτέρου μετ' αὐτόν.

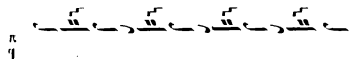
Γύμνασμα 23.

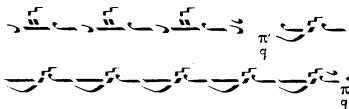

Γύμνασμα 24.

Γύμνασμα 25.

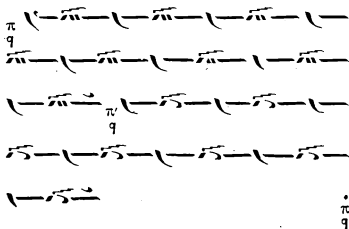

γ) Τὸ τρίγοργον.

§ 27. Καὶ τὸ τρίγοργον, δὲ τέλος, ὅπερ πλὴν τῆς πεταστῆς, πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες δέχονται, ἀπαιτεῖ τὴν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγούμενου ἐκφορὰν τοῦ ρθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος καὶ δύο ἔτι μετ' αὐτόν.

Γύμνασμα 26.

§ 28. Γενικὴ παρατήρησις.—Τὰ ἄχρονα τιθέ-
μεν ἐκ τῶν ποσοτικῶν χαρακτηῶν, φερόντων τὰ χρονικά
σημεῖα τῆς ἀπλῆς, διπλῆς, ἢ τριπλῆς ($\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$,
 $\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$, $\text{V} - \text{Z}$,
...) ἐκφέρουσι πρῶτον ἐν τῇ ἄρσει τοὺς φθόγγους τῶν
ἐκ τῶν χαρακτηῶν καὶ εἴτα ἐνεργοῦσι τὰ ὑπὸ
τῶν χαρακτηῶν χρονικά.

Γύμνασμα 27.

$\text{V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z}$
 $\text{V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z}$
 $\text{V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z} \text{ V} - \text{Z}$

π
 9

π
 9

π
 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὑστερόχρονα.

§ 29. Τὰ ὕστερόχρονα εἶνε τρία σημεῖα \neg , \neg , \neg , ἅτινα, μόνον ἐν τῇ τοιαύτῃ τῶν κεντημάτων μετὰ τοῦ ὀλίγου $\frac{\neg}{\alpha}$, $\frac{\neg}{\alpha}$, $\frac{\neg}{\alpha}$, συνθέσει τιθέμενα, ἀπαιτοῦσι τὸν μὲν πρῶτον φθόγγον, τῶν κεντημάτων, ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου, τὸν δὲ τοῦ ὀλίγου ἐν τῇ θέσει μετὰ μιᾶς εἰσέτι χρονικῆς κρούσεως ($\frac{\neg}{\alpha}$), ἢ δύο ($\frac{\neg}{\alpha}$), ἢ τριῶν ($\frac{\neg}{\alpha}$).

Γύμνασμα 28.

π
9 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$
 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$
 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$
 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$
 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II'.

Χρονικὴ ἀγωγή.

§ 30. Χρονικὴ ἀγωγή λέγεται ἡ ταχεῖα ἢ βραδεία ἐκφορὰ τῶν φθόγγων μελωδήματός τινος.

§ 31. Σημειοῦται δὲ ἡ χρονικὴ ἀγωγή ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ καὶ ἐν τῇ μέσῳ ἐνίοτε τοῦ μελωδύματος, ὡς ἐξῆς·

$\overset{\text{r}}{\chi}$ (=Γοργῶς).

$\overset{\text{r}}{\chi}$ (=Γοργότερον).

$\overset{\text{r}}{\chi}$ (=Ἀργῶς).

$\overset{\text{r}}{\chi}$ (=Ἀργότερον).

$\overset{\text{r}}{\chi}$ (=Ἀργοσυντόμως).

Ἡμ. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἔθελεν ὑπάρχειν ἡ μελωδία, προτεθειμένη ἡ χρονικὴ ἀγωγή, ἐννοεῖται τότε αὕτη βραδεῖα οὕτω $\overset{\text{r}}{\chi}$.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

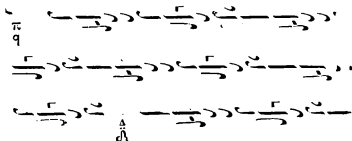
Τροπικά.

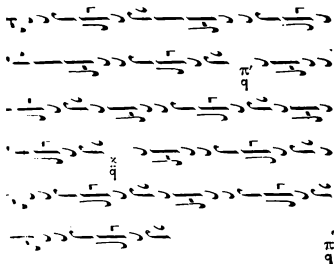
§ 32. Τροπικὰ λέγοντες ἐννοοῦμεν σημεῖά τινι τιθέμενα ὑπὸ τοὺς ποσοτικούς χαρακτηῆρας, ἀπλῶς ἢ ἐν συνθέσει εὐρισκόμενους καὶ δηλοῦντα τὸν διάφορον τρόπον τῆς ἐκφορᾶς τῶν φθόγγων αὐτῶν πρὸς καλλιπυσμὸν τοῦ μέλους. Εἶνε δὲ ταῦτα τέσσαρα· τὸ ἀντικένωμα \rightarrow , ὁ σύνδεσμος \sim , τὸ ὁμαλὸν — καὶ τὸ ἐνδόφωνον $\text{—}\theta$.

α') Τὸ ἀντικένωμα.

§ 33. Τὸ ἀντικένωμα \rightarrow τιθέμενον ὑπὸ τὸ ὀλίγον ἀπλοῦν, ἢ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ κεντρίματος, ἢ τῆς ὑψηλῆς, δηλοῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου τετιναγμένην

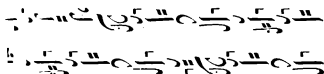
Γύμνασμα 29.

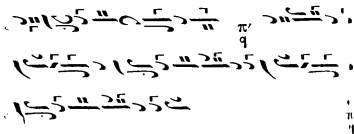

114. Μεθ' ἀπλῆς δὲ ὑπὸ πάντας ἐν γένει τοὺς προ-
 ικοὺς χαρακτῆρας, ἐκτὸς τῶν κεντημάτων, τιθέμενον
 ἡντικένωμος, δηλοῖ τὴν μετὰ κυματισμοῦ τινος ἐκ-
 τὸν τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος καὶ
 τοῦ μετ' αὐτόν, κατιόντα πάντοτε καὶ ἄχρονον,
 καὶ ἐκκρεμῆ.

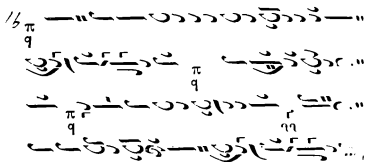
Γύμνασμα 30.

§ 35. Ἀντὶ τοῦ ἀντικενώματος μεθ' ἀπλῆς, ἡ πι-
ταστή δέχεται προσέτι ἐν τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ καὶ τὴν ὀξείαν
μετὰ κλάσματος, οὕτω .

Γύμνασμα 31.

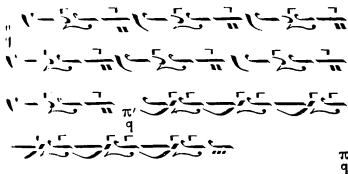

§ 36. Καὶ πρὸ μὲν τοῦ φέροντος τὸ ἀντικένωμα
χαρακτήρως δυνάτον ὅστις δὴποτε χαρακτήρ νὰ ὑπάρῃ,
εἴτε ἀνιών, εἴτε κατιών, εἴτε ἰσότης· μετ' αὐτὸν ἡμι-
ῆπεται πάντοτε κατιών (βλπ. Γύμν. 30).

β') Ὁ σύνδεσμος.

§ 37. Ὁ δὲ σύνδεσμος \sim συνδέει δύο ποσοτικούς χαρακτήρας μετ' ἀλλήλων οὕτως, ὥστε νὰ μὴ διακόπῃται ἐν τῷ μεταξὺ τούτων τὸ ψαλλόμενον μέλος διὰ τῆς ἀναπνοῆς. Ἀπαιτεῖ δέ, ὅπως ἐκφέρωνται ἀσθενῶς πρὸς καὶ μετ' ἐλαφροῦ τινος λαρυγγισμοῦ οἱ φθόγγοι τῶν οὕτω συνδεομένων χαρακτήρων.

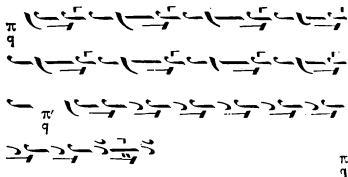
Γύμνασμα 32.

γ') Τὸ ὁμαλόν.

§ 38. Τὸ ὁμαλόν — ἀπαιτεῖ, ὅπως ὁ φθόγγος ἐκφέροντος αὐτὸ χαρακτήρος προφέρηται μετὰ τραχύος τινος λαρυγγισμοῦ. Τίθεται δὲ μόνον εἰς τὸ ἴσον καὶ εἰς τὸ ὀλίγον, ἀπλοῦν, ἢ σύνθετον εὐρισκόμενον. Συνήθως συνδέει δύο χαρακτήρας, ὡς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἀπαιτεῖ ἀμφοτέρων τὴν ἐκφορὰν μετὰ τραχέος λαρυγγισμοῦ.

Γύμνασμα 33.

δ') Τὸ ἐνδόφῳνον.

§ 39. Τὸ δὲ ἐνδόφῳνον τέλος, ὅπερ σπανιῶτατα εὐρίσκεται· ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μελωδύμασιν, ἀπαιτεῖ, ὅπως ὁ ρηθὴς τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτηρὸς (ἀποστρόφου, ἢ ὑπορροῆς) ἐκφέρηται ἐνδοθεν διὰ τῆς ρινός, κλειομένου τοῦ στόματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

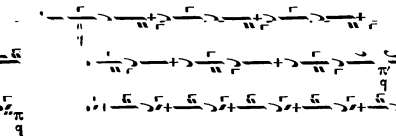
Παύσεις.

§ 40. Ὑἄλλοντες διακόπτομεν ἐνίοτε ἐν τῷ μεταξὺ τὸ μέλος στιγμιαίως, ἢ καὶ διαρκῶς. Τὴν διακοπὴν ταύτην ἐνεργοῦσι σημεῖά τινα, ἃτινα καλοῦνται

παύσεις (κενοὶ χρόνοι). Εἶνε δὲ αὐταὶ δύο εἰδῶν ἀνιγμιαία + καὶ διαρκῆς V , V'' , V''' .

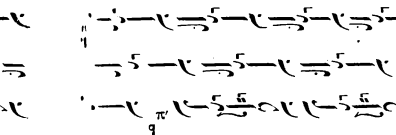
§ 41. Καὶ ἡ μὲν πρώτη διακόπτει τὸ μέλος στιγμιαίως, χωρὶς νὰ δαπανηθῇ χρόνος τις ἐν σιωπῇ.

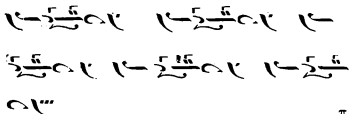
Γύμνασμα 34.

§ 42. Ἡ δὲ διαρκῆς παῦσις διακόπτουσα τὸ μέλος δαπανᾷ ἐν σιωπῇ ἕνα χρόνον (V), ἢ δύο (V'') ἢ τρεῖς (V''').

Γύμνασμα 35.

π
9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

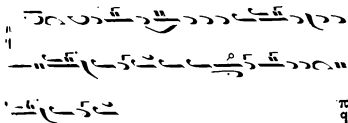
Φθορικά.

§ 43. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μελωδίᾳ σημεῖα τινεσ, τὰ ἐποῖα ἐπιτιθέμενα, ἢ ὑποτιθέμενα εἰς τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας, ἀλλοιοῦσι (ῥθειροῦσι) τὸ διάστημα τῶν φθόγγων αὐτῶν ἐκτρέποντα τοῦτο μεγαλείτερον, ἢ μικρότερον τοῦ φυσικοῦ. Ταῦτα ὀνομάζομεν **ῥθορικά** καὶ εἶνε συνήθως δύο· ἡ **ῥθεσις** ρ καὶ ἡ **δίεσις** σ.

α') "ῥθεσις.

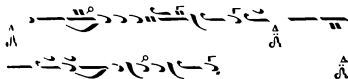
§ 44. Καὶ ἡ μὲν ῥθεσις ρ τιθεμένη ἐπὶ ποσοτικοῦ χαρακτῆρος ἀνιόντος ἀπαιτεῖ τὴν ἐκπορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μικροτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 36.

|| 45. Ἐπὶ κατιόντος δὲ χαρακτῆρος τιθεμένη ἐνίοτε ἡ ὕψις ἀπαιτεῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μεγαλειτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος καθ' ἕτερον ἡμῶν ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

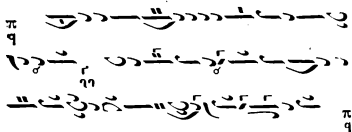
Γύμνασμα 37.

β') Δίεσις.

|| 46. Ἡ δὲ δίεσις ὁ τούναντίον ὑπὸ κατιόντα μὲν χαρακτῆρα τιθεμένη ἀπαιτεῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μικροτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 38.

§ 47. Ὑπὸ τὴν ὑπορροήν τιθεμένη ἡ διέσις (♩) ἐννοεῖται διὰ τὸν δεύτερον αὐτῆς φθόγγον (βλπ. Γύμν. 38).

§ 48. Ἐπὶ ἀνιόντος δὲ χαρακτῆρος τιθεμένη ἡ διέσις (ὅπερ σπχνιώτατον) ἀπαιτεῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μεγαλειτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

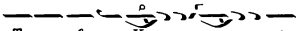
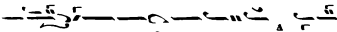
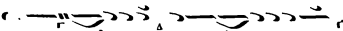
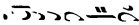

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Παραλλαγή καὶ μέλος.

§ 49. **Παραλλαγή** λέγεται ἐν τῇ ἐκκλητιστικῇ μελωδίᾳ ἡ ἐμμελὴς κατὰ μέτρησης τῶν φθόγγων τῶν ἐν τινι μελωδῇματι συντεταγμένων χαρακτῆρων.

§ 50. **Μέλος** δὲ λέγεται ἡ ἐπὶ τῶν ἐμμελῶν φθόγγων τῶν ποσοτικῶν χαρακτῆρων ἐφαρμογὴ τῶν λέξεων τοῦ μελωδῆματος.

 Τη πρεσβει α Κυ ρι ε ε παντων των Α

 γι ε ωων και της θε ο το ο κου ᾱ την σην

 ρη η νηνδος ημιν ᾱ και ε λε η σον η μας γι

 μος Οι κτιρμων

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΙΝ

Γ π
 χ η Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και ευ λο

γη σον την κληρο νο μι αν σου η π νι κας τοις εχ θι

λευ σι κα τε ναν τι ων δω ρου με νος η π και το

σον φυ λα α τ των δι α του σταυρου σου πο λι ε τε ευ μα η

Γ π
 χ η Εν Ι ορ δα νη εχ πτι ζο με νου σου Κυ

ρι ε η της Τρι α δος ε φχ νε ρω θη προ

π
 κυ νη σις η του γορ Γεν νη το ρος η φωνη προ

Δ
 μαρ τυ ρει σις η α γα πη τον σε υι ο ον

νυμχ ζουσα ^π και το Πνευμα εν ει δει πε ρι στε

ρι ^Δ ε βε βαι ου του λο γου το α σπρ λες ^Δ

ε πι φρ νεις Χρι στε ε ο θε ος ^Δ και τον

κν σμεν φω τι σας δο ο ξα α σοι ^π
q

^π / ^q Την κοι νην α ια στα σιν προ τευ σου πα θους

ηι στου με νος ^Δ εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα

μιν Χρι στε ε ο Θε ος ^π ο θεν και η μεις ως οι

ει δες ^Δ τα της νι κης συμ βολα φε ρον τες ^π σοι

τω νι κη τη η του θα νη του βο ω ω μεν ^Δ ω

η νη α εν τοις υ ψι στοις ^Δ ευ λο γη με νος ο

ερ χο με νο ς ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

π
q

^ζ
q

20
χ Των ου ρα νι ων τα γ μα α των το α γ γ λ

λι α μα ^π q των ε πι γης αν θρω πων ^Δ κ ρ α τι

α προ στα ρι α ^π q α χ ρ αν τε Π ρ θε νε σω ω σον

η μας του ς ει ς σε κα τα φευ γον τας ^π q ο τι εν

σοι τας ελ πι δας με τα θε ον ^Δ θε ο το κι

α νε θε ε με ε θα

π
q

21
χ ^π q Πα νευ φη μοι Μ ρ τυ ρ ε ς υ μα ς ου χ η γ η κ α

τε κ ρυ φεν ^π q α λ λ ου ρ α νο ς υ πε δε ξ α το η νοι

γῆσαν υμῖν ^π πα ρα δει σου πυυ λαι και εν τοσ

γε νο με νοι του ξυ λου της ζω ῆς α πο λαι ε τε Χρι

στιω πρεσβευσατε ^π δω ρη θη η ναι αι ταις ψυ χαις

ημων ^Δ τη ν ει ρη ντην και το με γα ε ε λε ε ος ^π ^q

^π ^q Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

η γα λλι α σε το πνευμα μου ^Δ γ ε πι τω θε

ω τω σω τη ρι μου ^Δ

Τη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την

α δι α φθο ρωσ Θε ον λο γον τε κου ου σαν ^Δ

την ον τως θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Α να ξα σε ως η με ρα λαμπρυνθωμεν

λα οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θ

να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρανον Χρι

στος ο θεος η μας δι ε βι βη σεν ε πι νι

κι ον α α δο ον τας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα νη τω ω θη ν

τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη

ην χα ρι σα α με ε γος

Α να ξας ο Ι η σους α

τὰ ἀφ' οὗ καὶ θῶς προεῖπει πέν^Δ ἅ εἰδωκέν ημιν

τὴν αἰωνίον ζωὴν καὶ μετὰ τὴν ἐλεεῖ οὐ

οὐ^π οὐ^q

26 Δευτερομαρτυρίαν καὶ νό^Δ οὐκ ἐκ

πεπρωμένης ἀγορεύου τοῦ γούμενον^π ἅλλ

αφθαρσίας πηγὴν ἅ^Δ ἐκ τῶν ομνύσων

τοῦ Χριστοῦ^π ἐν ὧστερεοῦ οὐμειθεῖ^π ἅ

27 Ἐπεὶ τῆς θείας φύλακος ο θεοῦ γο

ρὸς Ἀβραάμ^Δ ἅ^Δ στητωμένη μὲν καὶ δεῖκνυται^Δ ἅ

γαρ ἐσφοδρὸν ἀγγελοῦ διὰ πρὸς σὺν λέγον

τα ^πση με ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι

α νε ε στη Χρι στος ως παν το δου υ να α μος ^π

28 Ο ρ θρι σω μεν ο ρ θρου εα θε ος ^Λ και

αν τι μυ ρου τον υ μνον προς οι οι σω μεν τω Δε

σπο ο τη ^π και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο σύ

νης η λι εν ^Λ πα σι ζω τιν ανα τε ελ λο οντα ^π

29 Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης ^Λ

και συν ε τρι ψας μο χλου εως αι ω νι ι ους

κα το ο χους πε πε δη με ε νων Χρι στε και τρι η

^π με ρος ^π ως εκ κη τους Ι ω να ας εξ α νε στης του

τα

αφου

π
9

Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος

γε νο ο με νος ανθρωπος π πα σχει ως θνη τος και

δι α πα θους το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ

υ ει ευ πρε πει αν π ο μο νος ευ λο γη τος των

πα τε ε ρων α Θε ος και υ περ ε εν δο

ο ξος

π
9

Αι νου μεν ευ λο χ γου μεν προς κυ νου

μεν τον Κυ ρι ον

α
α

Αυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε

ρχ η μι α των Σχε βα α των η βα σι λεις και

κυ ρι α π ε ο ρ των ε ο ρ τη και πχ

νη γυ ρις ε στι ι πα νη γυ ρε ων Ἀ

εν η ευ λο γου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω νας η π

99 Ο αγ γε λος ε βο ο α τη κε χα

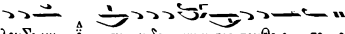
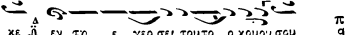
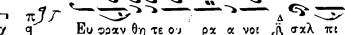
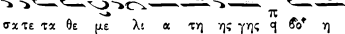
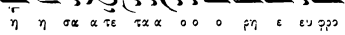
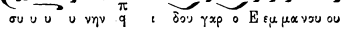
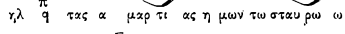
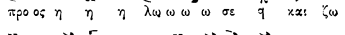
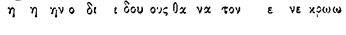
ρι τω με ε νη Ἀ Λ γνη παρθε νε χαι αι ρι

και πχ λιν ε ρω χαι αι ρε Ἀ ο σος υι ος α

νε στητρι η με ρος εκ τα α ρου π

9 γ Φω τι ζευ φω τι ι ι ζου η νε α ι

ε ρευ σα λημ Ἀ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ι η ι

 σε α νε τει λε ^π q χο ρε ι ε νυ υ υν και α γαλ

 λου Σι ων ^Δ q. συ υ δε αγνη η τερ που θε ο το ο

 κε ^Δ q εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ^π q

 χ ^π q Ευ φραν θη τε ου ρα α νοι ^Δ q σκλ πι

 σχ τε τχ θε με λι α τη ης γης ^π q θο η

 η η σα α τε τχ α ο ο ο ρη ε ευ φρο

 συ υ υ υ νην ^π q ι δου γαρ ο Εεμ μαν ου ου

 γλ ^π q τας α μαρ τι ας η μων τω σταυ ρω ω

 προ ος η η η λω ω ω ω σε ^π q και ζω

 η η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω

σε ε τον Α δαμ ανηστησας ωως φιλαα

α αν θρωωωωωπος π
q

16 Το ρι λο τα ραχεν γενοστων Ι ου δαι

ων εν ω τι σα ασθε π
q που ει σιν οι Ιη

λα ατωπρο ος ε ελθο οντες η ει πωσιν οι

φυλα αασσο ο ον τε ες στρα τι ω

ται π
q που ει σιν αι σφραγι δεσ του μνημα ατος π
q

που με τε τε εθη ο τα αφεις η που ε πρα

θη η ο α α α α .πρα α α ατος π
q πω.

ε συ λη η θη ο ο θη σα αυρος π
q τι συχο ραν

τε: τε τη' ε γερ σιν του σιχ αυ ρω ω θε εν τος

πχ ρα α α νο ο ο μοι οι Ι ου δαι αι

αι οι π q α νε στη ο εν νε χροις ε λευ θε ε

ρος π q λαι πα ρε χει ει τωω κο ο σμω το με γα

ε ε ε ε λ ε ε ε ος π q

π q Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε

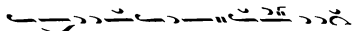
κου ου σι ο ον πα α α θος π q τοις Α πο στολοις

ε λε γε εν εν τη η η η ο ο ο ο δω π q

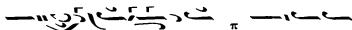
Ι δου α νχ θαι νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ

μχ η η και πχ ρα δο θη σε ται ο υι ος του ου

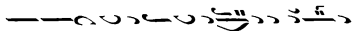
α αν θρω ω που ἡ κα θως γε ε γρα πται αι πε
 ρι ι ι ι α α α αυ του q Δευ τε ουν κχιημεις
 κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις q συμ
 πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω
 μεν ἡ κχι νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις το βι
 ι ου ου η δο ο ναις q ι νχ και συ ζη η σω ω μεν
 α αυ τω π q και α κο σω μεν βο ω ω ω ν
 το ος α αυ του ἡ ουκ ε τειεις την ε πι
 γει ον I ε ρου σχ λημ δι α το πα α θειν ἡ
 αλ λα α νχ βαι νω προς τον πα τε ρα μου και

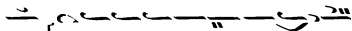
πα τε ρα υ μων και θε ο ον μου και αι θε

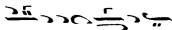
ο ο ο ον υ υ υ υ μων π και συν α

νυ ψω υ μας εις την α νω Ι ε ε ρου σα α

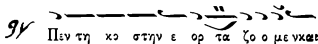

λημ η εν τη βα σι λει ει ει α α των

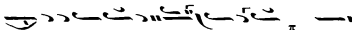

ου ου ρα α α νων

π
q

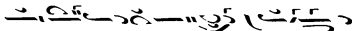
Πεν τη κο στην ε ορ τα ζο ο με ν και

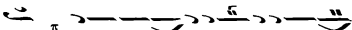
πνευ ματος ε πι δη η μι ι ι αν q και

προ θε σμι αν ε παγ γε ε λι ι ας η η και ελ

πι ξο ος συμ πλη η η η ρω ω ω ω

σιν π q και το μυ στη ρι ον ο ο σον ως με

γα α τε και αι σε ε βα α α σμι ι ι ι ον π
q

δι ο βο ω με εν σοι η Δη μι ουρ γε τρυ

παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι π
q

9η Γλω σσαις αα λλο γε ε νων π ε και
q

νουρ γη σας Χριστε τους σου ος ους Μx α θη η

η τας π ι να δι αυ των σε κη ρυ ξω ω
q

σι η τεν α θα να τον λο γον και αι αι αι

θε ε ε ε ον π τον πx ρε χον τα ταις

φυ χαις αις η η μων το με γα ε ε ε ε λε ε

ε ε ος

π
q

ζο Παν τα χορηγει το Πνευμα το ο α

α α γιιι ον π βρυει προ ο φη η

τει ει ας η η ι ε ρε ε ας τε ε λει ει

οι η η α γραμ μ x τους σο φι α αν ε δι ι

ι ι δα α α α ξεν q α λι εις θε ο

λο ο γους α α νε ε ε δειει ει ξεν π q

ο ο λον συ υγ κρο ο τει το ον θε ε σμο ον

της Εκ κλη σιιι ι ας q ο μο ου σι

ε και ο μο θρο ο νε η η τω Πα τρι ι και

τω ω Υι υι ω Γη Παρα κλη η τε δο ο

ο ο ξα α α σοι

π 41 Με γα α λυ νο ον φυ υ υ χη η

η μου ου ου τη γν τι μι ι ω ω τε

ε ε ρα ν ^Δ και αι ε εν δο ο ξο ο τε ε

ε ε ρα ν τω ω ν α α νω στρα α α τευ

μα α α α των

π 9

42 Μυ στη η ρι ι ι ι ο αν ξε ε ε

π 9 νον ο ρω ω ω και αι πα α ρα α δο

π 9 ο ο ξο ο ν ου ρα νο ο ο ν το σπη η λαι

αι αι ον ^π θρο ο ο νο ον ^Δ λ χε ρου ου

ου ου βι κον την Παρ θε ε ε νον την φα α την

χω ω ρι ι ι ον ^π εν ω ω ω ω α νε

κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χριστο ο

ος ο θε ε ος ^Δ λ ον α θυ μνου ν τες με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο μεν ^π ^φ

49 Ο α αγγε λο ος ε ε ε

βο ο ο α α τη κε ε χα ρι ι τω ω

με ε ε νη η ^Δ λ Α γνη η πα ρ θε ε νε ε.

χαι αι αι αι ρε ε και πα λι ν ε ε ε

ρω χαι αι αι ρε ε ^Δ ο σο ος υι ο ος

α νε ε ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος εκ τα αα α α φου π
q

Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου

ου η νε ε ε α α Ι ι ε ε ρου ου σα

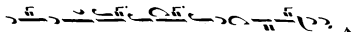

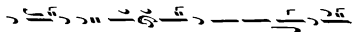
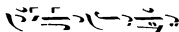
α α λη ημ ^π q η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι

ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε α α νε ε

ε τει ει λε ε ^π q χο ο ο ρευ ε ε νυ

υ υ υν και α α γα α α α αλ λου ου Σι ι

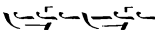

ι ων ^Δ συ υ υ υ δε ε α α α γνη η η

 ἡ τε ἐρ πού Θε ε ο ο το ο ο χε ε

 ἐν τη ἡ ε ε γερ σαι του ου το ο ο ο ο

 κα νη ου ο ν σ ν ου ου ου

π
q

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΤΕΥΧΟΥΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Σελ.	44	Στοιχ.	7	Γύμνασμα	1 (*)	π q
»	45	»	2		(βλ. π. § 24)	
»	36	»	2			
»	»	»	9		ὅπως	
»	39	»	13		Ἡ δὲ δίδεσις σ	
»	44	»	1		 χ	π q
»	48	»	8			νι ι ους

Ἐἴτε ἕτερον ἀφίεται εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ ἀναγνώστου.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ

**Στοιχειωδῶν γνώσεων Ἑκκλησιαστικῆς
Μελωδίας.** Τεύχος Β'. καὶ Γ'.

ΜΕΛΠΗΤΩΡ, ἡ συλλογὴ ἐκ τῶν περιλαμβανόμενων
ᾠσμάτων, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΩΔΙΑΙ τοῦ αὐτοῦ.

Τιμᾶται Γρ. ἀργ. 7

Παρακαλοῦνται οἱ φιλόμουσοι κύριοι συνδρομῆται,
ὥπως, ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τεύχους, εὐαρεστη
θῶσι νὰ πληρώσωσι τὴν ἐκ 5 γροσίων συνδρομὴν των,
τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν θέλουσι καταχωρηθῇ ἐν τέλει
τοῦ Γ'. τεύχους.